

PIC I ESPATLLA DE MARBORÉ

De Góriz al Marboré i l'Espatlla pel cordal dels Pics de la Cascada

| | |
|----------------------|---|
| Distància | 12,65 km |
| Desnivell acumulat | 1212m |
| Nivell de dificultat | Moderat |
| Data | 25 da juny de 2012 |
| Cartografia | Ed. Alpina. Monte Perdido-Vignemale (1:30000) |
| Punts per a GPS | http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=14005803 |

Itinerari circular que recorre un grup de cims al cordal carener del Circ de Gavàrnia, en un entorn espectacular.

L'única dificultat amb que toparem és una fàcil grimpada al camí de la normal del Mont Perdut. En aquest tram, amb neu vella és habitual trobar traça oberta i, quan es retira, el camí és molt fressat. Tota la resta ens haurem de guiar pel bon criteri i algunes fites. Cal dir que el track s'aparta força del camí ressenyat al mapa. És precisament degut a seguir una bona traça, ben aprofitable per alleugerir l'esforç.

En bones condicions atmosfèriques, hi ha prou referències per l'orientació. Però és terreny d'alta muntanya on la boira pot sorprendre'ns i la neu persistir fins ben entrat l'estiu. Important conèixer el seu estat, tant per equipar-nos adequadament com per estalviar carregar estris en va, a la vista del llarg trajecte d'accés al refugi.

A la seva web www.goriz.es trobarem informació puntual de l'estat de les rutes.

Afegint-hi l'aproximació i el retorn, realitzar l'itinerari en una jornada resulta una activitat força exigent. Vàrem fer-ho en dues, pernactant al refugi.

És habitual allargar-lo amb l'ascensió a la [Torre i el Casc de Marboré](#), acabant la jornada al refugi de Sarradets.

En aquesta ressenya emprarem la toponímia aragonesa primigènia, recollida per PRAMES en el mapa i guia editats pel CNIG. El seu desconeixement ha popularitzat uns topònims que, amb els anys, han esdevingut comunament acceptats. Les noves edicions cartogràfiques ja recullen la doble denominació.

Accés

Diversos són els itineraris que condueixen al refugi de Góriz. Els més habituals parteixen de la Pradera d'Ordesa on s'hi puja des de Torla, pel Puente de los Navarros i una estreta pista forestal. A l'estiu, Setmana Santa i pel Pilar, a partir d'aquell pont, no es permet la circulació de vehicles particulars. Cal accedir-hi mitjançant autobusos llançadora que parteixen de l'ampli aparcament a l'entrada de la població.

Un cop a la Pradera el més habitual és seguir el GR 11 fins al Circ de Soaso i, passat el pont homònim, escollir entre les Clavijas (més directe i menys exposat a les allaus) i el Camino de las Mulas (o de les zetes). Cal comptar unes quatre hores i 900m de desnivell.

Refugi de Góriz (2200m)

Situat en un ampli replà al peu de les Tres Serols. Partim seguint el concorregudíssim camí de la ruta normal al Mont Perdut primer vers l'ENE i que, mes o menys a partir de la cota 2400, vira a NNE. Quan travessem el caos rocallós conegut popularment com a Ciudad de Piedra, atenyem la Faixa Roya.

Faixa Roya (2740m)

La faixa és, com el seu nom indica, una gran vira horitzontal ocre que contrasta amb el gris i blanquinos calcari predominant. Com un sòcol, encercla el peu del Zilindro Marmorés (Cilindre).

Deixem a mà dreta el camí al Mont Perdut que s'enfila en direcció a l'Ibón Chelau i, seguin la faixa, anem a l'esquerra. Revoltem el Pitó SW del Cilindre, al peu d'una

alta graonada, a la nostra dreta, que s'allargassa (NW) fins a l'esquenall de Peña Portiella (Epatlla de Marmorés). En aquella direcció, cerquem una debilitat de la graonada per enfilem-nos-hi.

Ascensió a Marboré (2910m)

Ens enfilem a la graonada per l'únic lloc on és factible fer-ho sense pràcticament ajudar-nos amb les mans. En aquest punt ja podem albirar el cim. Malgrat que no destaca de la carena, l'identifiquem pel color terrós, semblant al de la faixa.

Vers el N i després d'un replà, ens enfilem per una pedregosa coma (as Crepas), en fort pendent fins atènyer el cim.

Pico Plan de Marmorés (Pic de Marboré) (3248m)

El nom és prou descriptiu: un gran tossal on al cim hi cabria un camp de futbol. I una magnífica talaia sobre aquesta part del Pirineu. Però de tot el que s'hi albira, el que més ens crida l'atenció és l'espectacle de l'Olla de Gavàrnia: com s'escolen els torrents des de les congestes i salten en formidables cascades de centenars de metres. I al fons, la vall, amb una caiguda de més de mil sis-cents metres. Un espectacle que es repeteix en tots els cims del cordal.

Baixem resseguint a distància prudencial el fil del cingle, apropant-nos als cims que segueixen, coneguts com a Pics de la Cascada. Son balconades sobre l'abisme, amb poca prominència respecte la línia carenera pel que, transitar de l'un a l'altre resulta fàcil.

Punta deras Crepas (Pic Oriental de la Cascada) (3170m)

Repunta deras Bruixas (Pic Central, conegut també per Pic Brulle) (3106m)

Pico dera Ula (Pic Occidental) (3095m)

Peña Portiella (Epatlla de Marmorés) (3073m)

Reculem sobre els nostres passos i anem a cercar una lleixa que talla esbiaixadament la graonada i ens deixa sobre la Faixa Roya. Solament ens cal retornar a Góriz pel mateix camí que hem fet a l'anada.